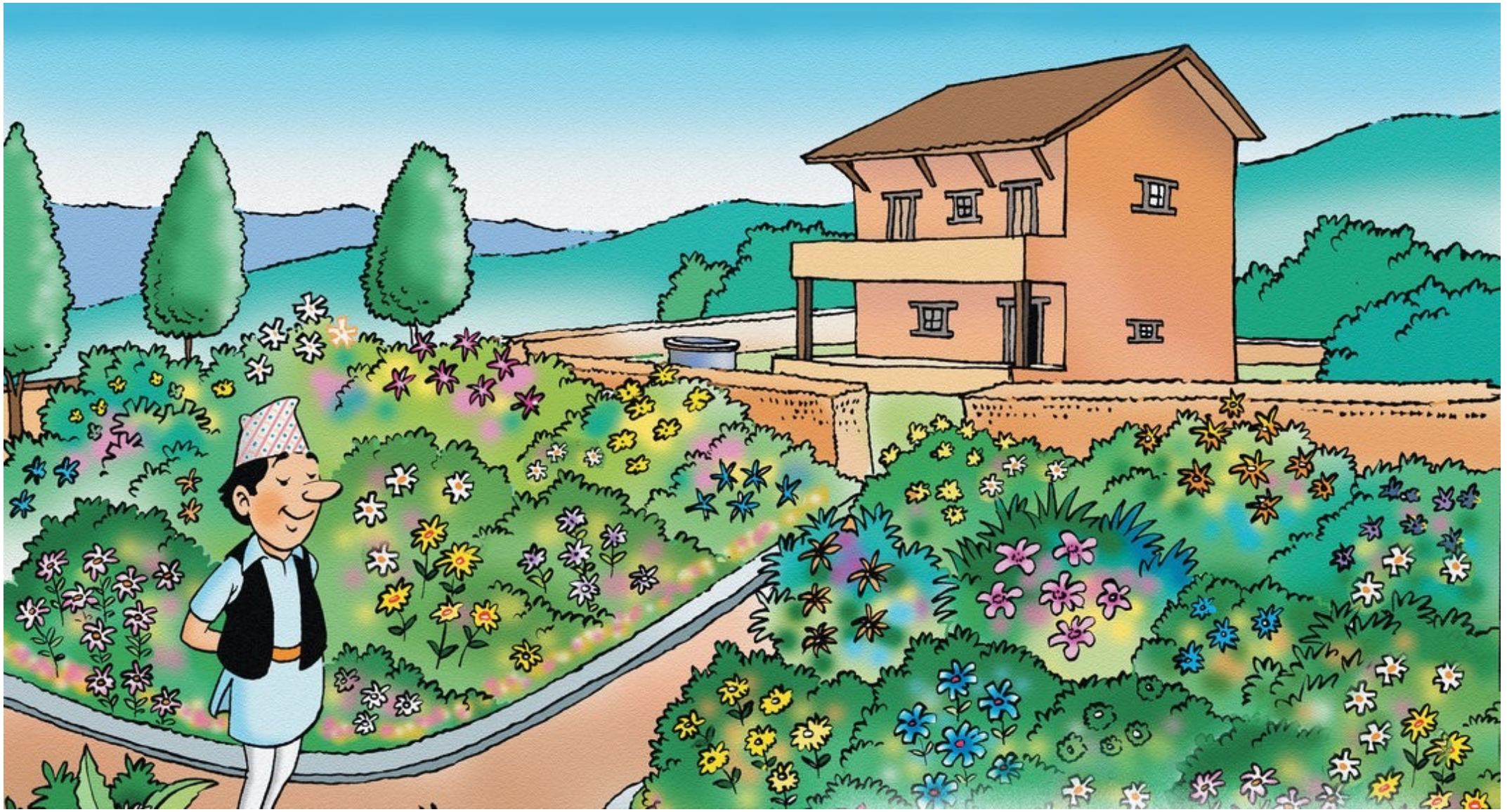

ليکوال: شيوه هاري ادبکاري

انځورگر: راجو بابو شاکيا

ژباړن: روز لارسېن

ځيرک يو ښکلی باغ درلوده. د هغه په باغ کې گڼ شمېر ډول ډول گلونه غوړېدلي وو.

کله به چې هغه خپل باغ او گلونو ته کتل، هغه به اکثره وخت خوښي احساسوله.

يو كال، هيڅ باران و نه شو.

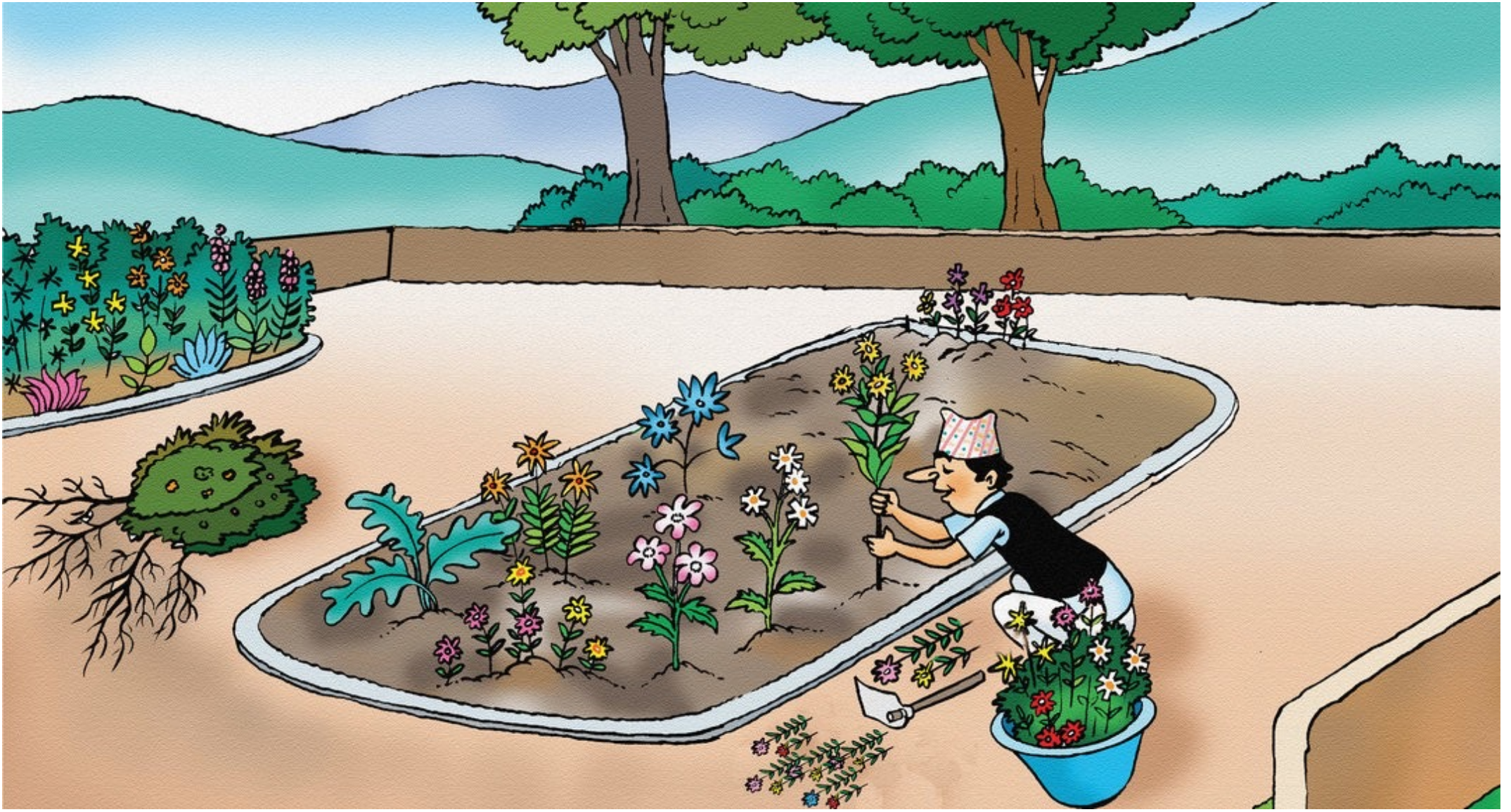
كلونه په توده هوا كې په مړاوي كېدو او وچېدو شول.

د خټرک يو ملگری و چې نوم يې ملنگ و. هغه د ملنگ ملاقات ته ورغلو او پوښتنه يې وکړه، ”ملگریه، سرنی وچکالی زما په باغ کې ټول گلونه وچ کړي دي. آیا تا ته داسې گلونه معلوم دي چې نه مراوې کيږي، نه وچيږي؟“

”امممم، کاغذی او پلاستیکی گلونه نه مړاوې
کپري، نه وچپري. که باران وشي، کاغذی
گلونه زیانمن کپري، خو پلاستیکی گلونو
باندې هیڅ نه کپري،“ ملنگ وویل.

ځيرک کور ته ستون شو او ټول گلونه يې له بېخه وويستل.

هغه پلاستيکي گلونه راوړل او په خپل باغ کې يې وکرل.

يو ماڻھام، ڪله چي هغه په برنده ڪي ولاړ خپل باغ ته پي ڪتل، په هغه باندي باد ولگيد.
د گلونو د خوشبويي پر خاي، د هغه په پوزه د ڪناراب بدبويي ولگيده.

بله ورځ هغه د ملنگ کور ته ورغلو. ”زما ملگریه، باغ ښکلی دی، خو هیڅ د گلونو خوشبويي نه لري. هوا کې د کناراب مردار بویونه الوځي. زه باید څه وکړم؟“

”په گلونو باندې خوشبويي وشینده،“
ملنگ مشوره ورکړه.

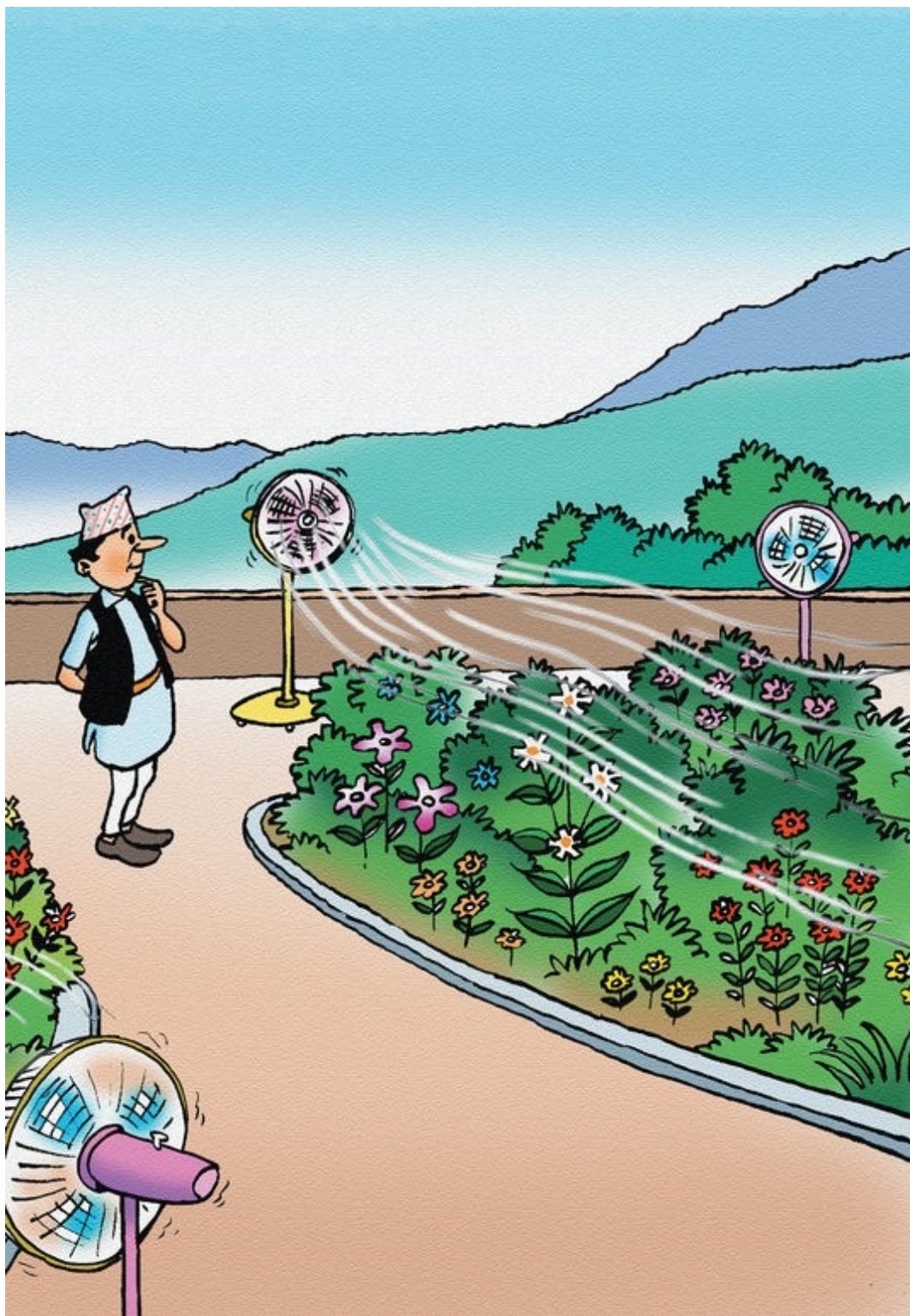

خٲرک په پلاستيکي گلونو
باندي خوشبويي وشيندله.

خو، هغه لا هم د کناراب مردار بوی
احساسولو. هغه بیا ځلې ملنگ پسې
ورغلو. ”زما ملگریه، زما باغ کې اوس
هم د کناراب بوی دی.“

”څیرکه، دا هوا ده چې گېر چاپېره
خوشبويي خپروي. خپل باغ ته څېرمه
يو پکې کېږده. بیا به ته یوازې د گلونو
خوشبويي حس کوې،“ ملنگ وویل.

خٲرک په باغ کې پکي ردي چي خوشبويي خپره کړي.

اوس هغه له خپل باغ څخه خوشبويي استشمام کولای شوه.

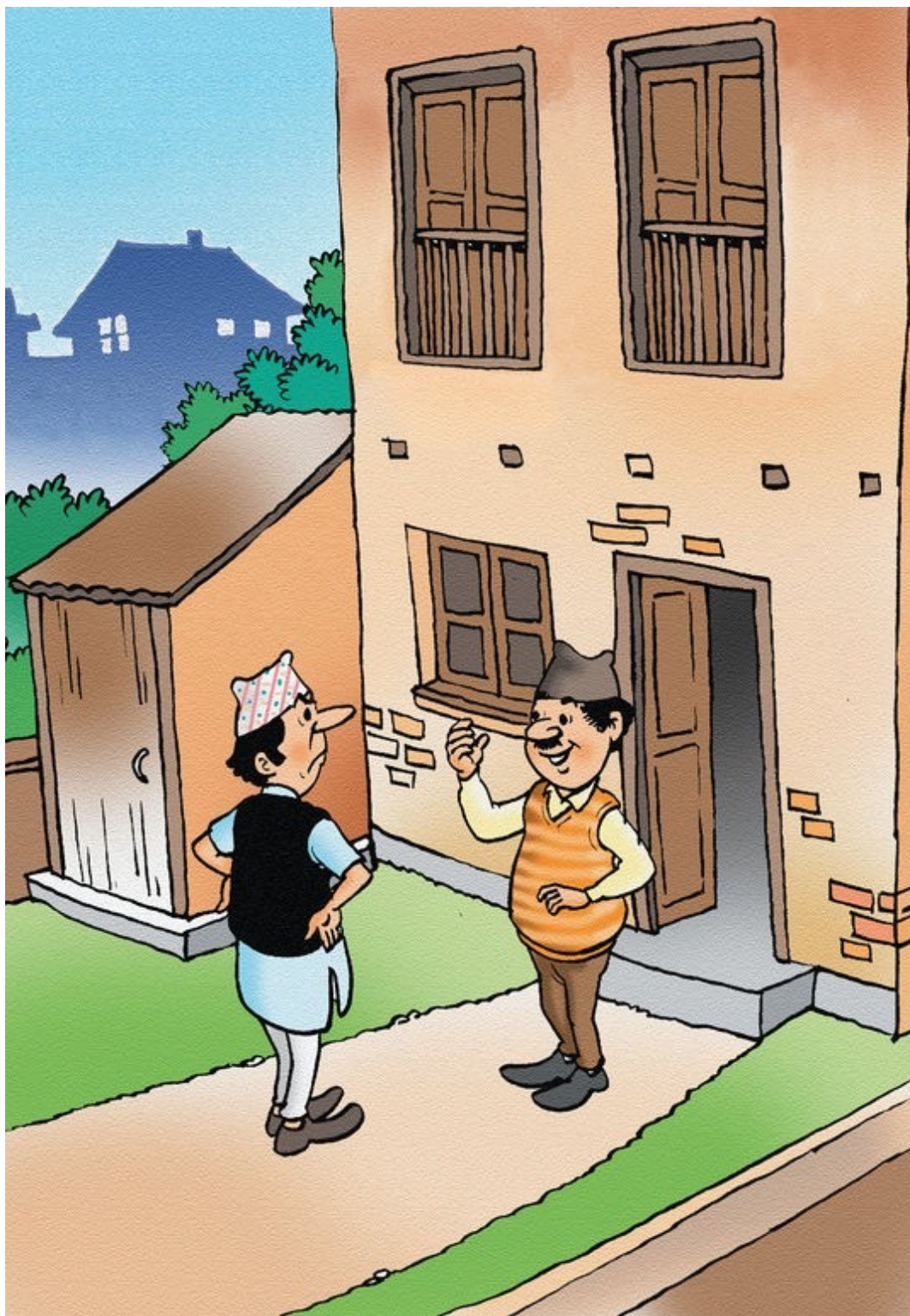
خو، هغه په پتنگانو او د شاتو مچيو او مارغانو پسې خفه و چې هره ورځ به د هغه باغ ته راتلل.

ملنگ هغه ته مشوره ورکړه چې د لوبو مارغان، د شاتو مچي، او پتنگان واخلي. ځيرک د لوبو سامان وپيره او په خپل باغ کې يې په الوخولو پيل کړل. ژر، د هغه ملگري او گاونډيان هم هغه سره يوځای شول.

خو ډېر ژر ټکرونه منځته راتگ پيل شول. لوبتکي به له يو بل سره جنگېدلې او په ځمکه به لوېدلې. دا د خلکو د ناراضه کېدو سبب شو. هغوی به ټوله ورځ مشاچرې او جگړې کولې.

ځيرک، ملنگ ته شکایت وکړ، ”د لوبو اسباب يو مصیبت دی! دوی جنگپري او ماتې کپري او خلک له يو بل سره مشاجرې او جگړې کولو باندې لاس پورې کوي.“

”اوه گرانه، جگړه کول ډېر بد کار دی. که خلک جگړه کوي، مونږ بايد هغوی ته ووايو چې جگړه و نه کړي. خو که هغوی نه کرارپري، مونږ بايد هغوی ته سزا ورکړو.“ ملنگ وويل.

خیرک په غوسه کې وویل، “همدا ته پي د دې
ټولې خرابۍ مسئولول!”

“ما خپل باغ ویجاړ کړ، دومره ډېرې پیسې مې ولگولې
او هر څه مې مصنوعي جوړ کړل. گلونه، خوشبويي،
هوا، پتنگان، د شاتو مچۍ، مارغان - هر څه! ته
باید سزا ووينې.”

ملنگ په ارامه لهجه وويل، ”زما ملگريه، مونږ بايد د نورو خلکو مشورې ته غوږ ونيسو. خو، مونږ بايد يوازې وروسته له هغې عمل وکړو کله چې مونږ يې په اړه په خپله بڼه فکر کړی وي. که يو څوک تا ته ووايي چې يوه سپي ستا غوږونه وړي دي، آيا ته به په سپي منډې وهې که اول به په دقت سره فکر کوې؟“

د ملنگ په خبرو ځيرک په خپله تپروتنه پوه شو. "دا طبيعي خبره ده چې د موسمونو په بدلېدو سره گلونه غورپېري هم او مړاوې کپري هم. ما بايد د طبيعت د قوانينو ضد عمل نه وی کړی،" هغه فکر وکړ.

ملنگ خپل ملگری په فکرونو
کې ژور تللی ولید. هغه ترې
پوښتنه وکړه، ”زما ملگریه، آیا
ته نورو مشورو ته اړتیا لري؟“

ځیرک وخنډل، ”نه، نه، نه، زه
پوهیږم چې اوس باید زه څه
وکړم؟“

بله ورځ، ځيرک ټول پلاستيکي گلونه له بېخه
وويستل او لهرې پي وغورځول. هغه پکي بېرته په خپل
کور کې کېښودل. له يوه رمبي څخه په گټه اخيستلو
سره، هغه اصلي گلونه په خپل باغ کې وکرل.

هغه په زغم سره هر گل ته اوبه ورکولې او په احتياط سره يې څارل.

یو څو اوڼی وروسته، د هغه باغ یو ځل بیا په اصلي گلونو سره وغورږېد. مارغانو، د شاتو مچيو او پتنگانو بیا راتگ پیل کړ. ځیرک د خپل باغ په بېرته راژوندي کېدو زښت ډېر خوښ و او له طبیعت څخه د دې ارزښتناکه ډالی لپاره منندوی و.

ملنگ د ډېر وخت راهيسې
خپل ملگري نه و ليدلی، نو
هغه د خپل ملگري ليدلو ته
ورغلو. څيرک هغه په خپل باغ
وگرځولو. هغه مسکي شو او د
بنايسته، خوشبويه گلونو
ترمنځ له خپل ملگري سره غاړه
غوټی شو.

لارښودونکي پوښتني

1. د ځيرک باغ باندي نظر واچوي. آيا ستاسې خوښيږي؟ باغ څه ځانگړنه لري؟ خپل ځان هلته تصور کړئ، تاسې څه محسوسوي؟
2. آيا تاسې ته د نيالگيو او گلونو د ژوندانه دوره معلومه ده؟ آيا تاسې کولای شئ دا د ۴ موسمونو په ترڅ کې رسم کړئ؟
3. ولې مونږ بايد د عمل کولو نه وړاندي فکر وکړو؟ آيا اړينه ده چې فکر وکړل شي يا مونږ بايد په بشپړه توگه د نورو په نظرونو باور ولرو؟
4. آيا ملنگ هوبښيار دی؟ ولې؟ آيا د ځيرک د ستونزې لپاره د هغه حل لاره ښه ده؟
5. که ته ملنگ وای، تا به ځيرک ته څه مشوره ورکړې وه؟